

F. t. l. vedr. retsplejeloven.

skærpelse af kravet til konkrete holdepunkter for tilstedeværelsen af den varetægtsgrund, der er nævnt i bestemmelsen. Som nævnt i bemærkningerne til udvalgets forslag er der ved den ændrede formulering ikke tilsigtet nogen realitetsændring i forhold til den gældende bestemmelse. Varetægtsgrunden er den samme, nemlig risiko for, at sigtede, hvis han forbliver på fri fod, vil begå ny kriminalitet af samme art som den, han nu sigtes for. Ved udtrykket »ny lovovertrædelse af den foran nævnte beskaffenhed« sigtes til ligeartet kriminalitet i bredeste forstand på samme måde som efter den gældende bestemmelse.

Stk. 2 vedrører betingelserne for at iværksætte varetægt af hensyn til retshåndhævelsen (§ 780, stk. 1, nr. 2, litra d, i den gældende bestemmelse). Bestemmelsen, der svarer til udvalgets forslag, er af systematiske grunde foreslået udskilt som et selvstændigt stykke.

Til § 763.

Bestemmelsen vedrører spørgsmålet om varetægt i forbindelse med overtrædelse af vilkår, der er fastsat i forbindelse med prøvelsladelse, i betinget dom eller ved betinget benådning eller overtrædelse af bestemmelser, der er fastsat i dom eller kendelse efter straffelovens §§ 68, 69, 70 eller 72.

Efter den gældende bestemmelse i § 1004, stk. 3 og 4, er det en grundlæggende betingelse for varetægtsfængsling, at vilkårsovertrædelsen er af en sådan art, at der efter rettens opfattelse foreligger spørgsmål om fuldbyrdelse af fængselsstraf eller indsættelse i anstalt (genindsættelse).

Udvalget har foreslået bestemmelsen ændret, således at det afgørende for anvendelse af varetægt er, at varetægten må anses for påkrævet for at forebygge ny lovovertrædelse eller anden vilkårs-overtrædelse, og om frihedsberøvelsen samtidig er forsvarlig under hensyn til bl. a. karakteren af vilkårsovertrædelsen og sigtedes personlige forhold. Udvalget anfører, at bestemmelsen kan anvendes til at afbryde en påbegyndt social deroute, der må frygtes at ville ende i ny kriminalitet.

I betænkningen Kriminalforsorg-Socialforsorg (nr. 752/75) foreslås anvendelsen af § 1004 begrænset til tilfælde, hvor der er truffet afgørelse efter straffelovens §§ 68-70 og 72. Justitsministeriet har på denne baggrund fundet det rettest indtil videre at bibeholde de gældende regler på dette område. § 763 svarer med sproglige ændringer til den gældende § 1004, stk. 3 og 4.

Til § 764.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* svarer til

16 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

den gældende § 731, stk. 1, litra a, men foreskriver, at forsvarerbeskikkelse skal ske allerede i det retsmøde, hvor varetægts spørgsmålet behandles. Det er således efter forslaget ikke tilstrækkeligt først at beskikke forsvarer, når kendelse om varetægt er afsagt.

Udvalget har overvejet, hvorvidt der i retsplejeloven bør optages en bestemmelse, der pålægger forsvareren at tale med sigtede inden retsmødet. Udvalget har dog afstået fra at foreslå en sådan udtrykkelig bestemmelse under henvisning til, at en samtale, der alene fremtvinges af lovens ord, næppe vil være af væsentlig værdi. Efter udvalgets opfattelse får samtalen større værdi, hvis den alene er motiveret af forsvarerens professionelle ansvarsfølelse for hvervets udførelse. Det vil formentlig være hensigtsmæssigt, hvis dommeren ved retsmødet begyndelse sikrer sig, at sigtede har haft lejlighed til at tale med forsvareren, og om fornødent på begæring giver en kort udsættelse med henblik herpå.

Justitsministeriet er enig i, at det er af afgørende betydning, at sigtede har mulighed for at tale med sin forsvarer inden retsmødet. Efter justitsministeriets opfattelse bør en sådan regel dog ikke optages i loven af de grunde, som udvalget har anført.

Som nævnt under de almindelige bemærkninger punkt 6 f har udvalget tillagt kravet om begrundelse af varetægtskendelser betydelig vægt og foreslået, at det ved en udtrykkelig regel præciseres, hvilket omfang begrundelseskravet har. Udvalget har i sit udkast foreslået, at varetægtskendelsen »skal anføre de omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for varetægt er opfyldt«. Som det fremgår af den ændrede formulering af varetægtsbetingelserne i lovforslagets § 762, stk. 1, foreslås en skærpelse af kravene til konkrete holdepunkter for tilstedeværelsen af de varetægtsgrunde, der er nævnt i bestemmelsen, idet »grund til at antage/frygte« ændres til »bestemte grunde til at antage/frygte«. Som en konsekvens heraf foreslås bestemmelsen i § 764, *stk. 4*, ændret, således at kendelsen skal angive de konkrete omstændigheder i sagen, der begrunder, at sigtede tages i varetægt.

Til § 765.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til udvalgets forslag. Som nævnt i bemærkningerne til udvalgets forslag har bestemmelsen til formål at fremme en udvikling, hvor varetægtssurrogater anvendes hyppigere end i dag. Det forudsættes, at politiet, såfremt anvendelse af surrogater kan komme